

Pühhad motted töstwad temma süddant,
Taewa selgus wehtleb temma sees.
Keik on selgusses ta. ümber —
Mailm wa=ub alla ööks ta ees.

Mosest pandi omma furno mä peält
Zisraeli raiad näggema — (5 Mos. 14, 14.)
Menda waggad igga haua künlast
Nahho sisse woivad wadata (1 Kor. 15, 42/44)

Igga uddo=pilw, mis umbne, ka=ub,
Kui ta touseb selge kõrgesse —
Menda meie waevad arralahkund,
Kui suurt Allelujat laulame. (Jlm. 19, 6.)

Ettepidi on se waimo ello,
Seäl se waggadusse öitsminne.
Armo=kandla heäled seält hüüdwad —
Ede jälled paistwad kaugele.

Seäl on rahho=pölv neid rõmustamas
Kelle süddant mailm sõlunud.
Seäl keik, lähhab selgeks, arwalikkuks,
Mis süin moista weel on kelatud.

Ued päwad omma ismadega
Nago sared jäwad taggasi,
Kui hing' touseb tähtdest möda fenna
Kus kes Selge öitseb allati.

Taewa inglid lendwand ümber kaudo,
Tundwad Keiki ärra selgeste.
Laulwad lojal' ommad pühhad laulud,
Lõwad ühheks ühte heälesse.

Gest, mis au wäärt, tulleb taewa kofko,
Pärrib ommad tödest iggawest:
Igga kaunis kombe touseb sureks —
Tõstab üksford inglisk innimest.